

[Leif Hermann]

en rapport fra et seminar vedrørende afgiftsstyring eller økonomistyring i miljøpolitikken, og heri gentog man nogle af de principielle betragtninger, som udvalget fra midten af 1970'erne var kommet med.

At lancere økonomistyring og afgiftsstyring i miljøpolitikken ved at fremsætte tre lovforslag, sådan som ministeren har gjort det, er nok et problem – vi trænger til en principiel drøftelse af spørgsmålet. Det må være således, at vi på et eller andet tidspunkt i løbet af forholdsvis kort tid – for jeg ved ikke rigtig, om det er en engangsforestilling, at ministeren skaffer sig sine egne indtægter, eller det er noget, der skal fortsætte – skal have en sådan principiel drøftelse af, hvorledes økonomistyring kan bruges i miljøpolitik. Denne principielle drøftelse har ministeren også selv lagt op til, dels ved talrige udtalelser til dagspressen og dels ved – om end det ikke er ministerens ord, er det dog ministerens ansvar – at have lagt ryg til den publikation, som har sneget sig ud af Miljøministeriet under betegnelsen »enkelt og effektivt«. Jeg håber, at ministeren vil tage den opfordring, jeg kommer med her, om snarest at få en principiel drøftelse om dette spørgsmål med miljøudvalget, alvorligt. Vi er åbne over for afgiftsstyring og økonomistyring i det hele taget inden for miljøpolitikken. Det har vi givet udtryk for dels ved den måde, vi finansierer den del af vores ændringsforslag til finansloven på, dels ved forskellige bemærkninger, bl.a. i vores miljøpolitiske program, som vi vedtog i maj 1987.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal sige tak for de indlæg, der har været. Inden jeg tager fat på de enkelte indlæg, vil jeg godt komme med nogle principielle betragtninger om det, som hr. Leif Hermann kaldte økonomistyring. Som et principielt udgangspunkt er jeg tilhænger af at anvende miljøafgifter ud fra princippet om, at forureneren betaler. Jeg mener ikke, at vi har nogen anden måde at håndtere miljøspørgsmålene og forurenings-spørgsmålene på, end at vi også anvender nogen økonomistyring og også nogen afgiftsstyring.

Jeg skal senere komme til spørgsmålet om forbud. Derfor har jeg også været interesseret i at få afgifter. Ud over, at der er behov for en finansiering på miljøområdet, som jeg skal vende tilbage til, har jeg været principielt interesse-

ret i at få afgifterne tilført Miljøministeriet, fordi jeg mener, at det er en af måderne, hvorpå vi kan få en smule styr på dette område overhovedet.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det vil være alt for detaljeret, hvis affaldsafgifter kun må anvendes til affaldshåndtering og ikke f.eks. til renere teknologi, og hvis f.eks. afgifter i forbindelse med CFC kun må anvendes til produktudvikling inden for CFC. Jeg mener, at hvis vi får den form for meget snævre kasseprincipper, opnår vi ikke, hvad vi vil på miljøområdet, fordi det netop er tilbøjeligt til at hænge sammen, sådan at der er brug for, at man kan lægge afgifter på nogle områder, som man synes der er basis for at gøre det på, og så til gengæld anvende dem på nogle andre områder med henblik på en mere generel udvikling af renere teknologi.

Så vil jeg sige om økonomistyring, som jeg vil give hr. Leif Hermann tilsagn om at vi skal drøfte, at der naturligvis er et problem, som også Socialdemokratiet rejste, og hvor man decideret sagde, at man ikke vil have, at miljøområdet er finansieret med afgifter, der forsvinder. Sådan må det naturligvis være nogle steder på miljøområdet, at vi pålægger nogle produkter afgifter, og at de så derefter forsvinder. Det er trods alt et af hovedformålene med at pålægge afgifter på miljøområdet, men det er ikke det eneste anvendelige instrument.

Derfor er der ingen som helst tvivl om, at når vi kommer ind i en principiel diskussion om dette, vil vi komme ind i den problemstilling, at vi lægger afgifter på nogle produktområder, hvilket så fører til, at man udvikler mindre hårdt afgiftsbelagte eller slet ikke afgiftsbelagte produkter, og derved kommer man så til at se på, hvordan man i øvrigt kan finansiere området. Dybest set må den overordnede målsætning være, at der ikke skal være nogen udgifter på miljøområdet. Ikke fordi det er noget, vi overhovedet er ved at nærme os på nuværende tidspunkt, men det er dog en stor fordel, hvis de afgifter forsvinder i den forstand, at de stoffer, som vi har pålagt afgifter, fordi vi synes, de forurener, også forsvinder. Det kan jeg nu altså ikke se noget specielt skisma i ud over, at man kan stå med et miljømæssigt finansieringsproblem.

Det er ikke altid tilstrækkeligt, at man kun har afgifter, og derfor har vi i forbindelse med CFC-afgiften lavet en kombination af afgifter